

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- [663] Ὅμοῦ οἱ δύο ἐκίνησαν ὁ εἷς κατὰ τοῦ ἑτέρου,
ὥσπερ θηρία ἀνήμερα, ὡς λέοντες νὰ βρυχοῦνται,
665 ὁ εἷς τὸν ἕτερον θεωρεῖ ἐντάμα νὰ συγκρούσουν.
Ἴσασαν τὰ κονδάρια τους οἱ δύο πρὸς τὴν μάχην
καὶ πηλαλοῦν/τὰ ἰπάρια των νὰ δώσουν κονδαρέας.
Ὁ Φλώριος εἶχεν ριζικὸν καὶ ἦτον ἐπιδέξιος·
εἰς τὸ σκουτάριν δέχεται, ρίπτει του κονδαρέαν
670 καὶ ἀποπατεῖ εἰς τὲς σκάλες του, κρούει τὸν σινισκάλκον.
Ἐδῶκέν τον εἰς τὸν λαιμὸν καὶ παραντῖκα πίπτει·
θανάσιμος καὶ δυνατὴ ἦτον ἡ κονδαρέα,
ἡμιθανῆς ἐκεῖτετον χαμόθεν ἡπλωμένος
ἀπὸ τὴν τόλμην τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ στερρὸν τοῦ κόλπου.
675 Καὶ ὁ Φλώριος ἐβλέποντα ἐκεῖνον ξαπλωμένον
οὐδὲ καθόλου ἠθέλησε διὰ νὰ τὸν δευτερώσῃ·/
στέκει, θωρεῖ τον, βλέπει τον ὡς ὅπου νὰ συμφέρῃ.
Καὶ ἀπὴν τὸν νοῦν του ἐσύφερεν, ὄλον τὸν λογισμὸν του,
σφογγίζει, δένει τὴν πληγὴν, θέλει νὰ πολεμήσῃ,
680 ὡς δῆθεν κἂν τὸν δεῦτερον πόλεμον νὰ νικήσῃ,
νὰ μὴν φανῆ ὡς κατάκριτος ἀπὲ τὴν πρώτην νίκην.
Πάλιν καβαλλικεύουσιν, γυμνώνουσιν τὰ ξίφη,
κρατοῦν καὶ χειροσκούταρα καὶ σφικτοπολεμοῦσι.
Μικρὸν θάρρος ὁ Φλώριος δίδει τοῦ ἐπιτραπέζῃ,
685 ὁ ἐπιτραπέζῃς κρούει τον σπαθέαν εἰς τὸ σκουτάριν
καὶ ὅσον τὸ ξίφος/ἔκρουσεν, ἔπεσεν παραντῖκα.
Καὶ ὁ πόλεμος ηὔξανετο καὶ ἐπλήθυνεν ἡ μάχη.
Καὶ ἡ κόρη ἡ εὐγενικὴ, ὡς εἶδεν τὸ νὰ κρούσῃ
ὁ ἐπιτραπέζῃς ὁ δεινὸς σπαθέαν εἰς τὸ σκουτάριν,
690 ἐνόμιζεν μὴ νικηθῆ ὁ Φλώριος τῆς μάχης,
κλίνει τὰ γόνατα εἰς τὴν γῆν, τὸν Θεὸν ἐξιλεοῦτο :

«Θεέ, πατέρων κύριε, ἄναρχε, παντεπόπτα,
πανάγαθε, παμβασιλεῦ, παντάναξ, παντοκράτορ,
ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς, ὁ τῶν ἀνθρώπων πλάστης,
695 ὁ ἐμφανίζων τὰ κρυφά, ὁ τῶν κρυφίων γνώστης,
μόνος γινώσκεις τὸ ἀληθές, τὴν/μηχανὴν τοῦ δόλου,
ὄτι οὐκ ἔχω πταίσιμον, ποσῶς οὐκ ἐγνωρίζω·
ἐμφάνισον τὸ ἀληθές, βοήθει μοι τὴν ξένην,
βοήθει τὸ ξενούτσικον ὅπου δι' ἐμένας πάσχει,
700 δικαιοκρίτα ἀληθὴ, ὁ πάντων κυριεύων».
Καὶ ὁ Φλώριος μαχόμενος μὲ τὸν ἐπιτραπέζην
ὅποτε μίαν ἐδέχετον, ἔκρουεν ἐκεῖνος πέντε./
Σπαθέαν τοῦ κρούει εἰς τὸν λαιμόν, ὅπου εἶχεν καὶ τὴν πρώτην
καὶ παρευθὺς ἐκ τὸ ἄλογον πίπτει ἀπονεκρωμένος.
705 Γοργὸν πεζεύει ὁ Φλώριος, κόπτει τὴν κεφαλὴν του
καὶ πα/ρευθὺς ἐκρότησαν οἱ πάντες καὶ ἐφωνάξαν
«Πολλὰ τὰ ἔτη, λέγοντες, τοῦ ξένου καβαλλάρη!
Διὰ λόγου του ἐγλύτωσεν ἡ κόρη τοῦ θανάτου».

Εμμανουήλ Κριαρὰς ἐπιμ., *Βυζαντινὰ ἱστορικά μυθιστορήματα*, [Βασικὴ Βιβλιοθήκη, 2],
Αετός, Αθήνα 1955, σ. 131-196.